

Årsgång.

En gubbe, "Nils Femstyng", skräddare, försökte sig härpå. Tillgår sålunda: Man skall nyårsnatten på en timme gå mellan tre kyrkor med nya testamentet bundet under fötterna. På varje kyrktrappa skall man läsa Fader vår "avett". När man går, får man ej se sig om eller till sidan. Detta måste upprepas tre nyårsnätter å rad. Efter tredje gången möter man en sugga, "glop-sugga" med tre kavlar i munnen. Man skall då taga den innersta kavlen och kommer då i besittning av den högsta visdom. Den, som vänder huvudet, blir sned i all tid. Anny Jansson från Arby(?), som berättar detta, har det av sin mor, Amanda Jansson. Denna såg i sin barndom en gubbe, som blivit sned av att han vänt sig om. Detta är absolut sant.

Ovannämnde Femstyng gick från Karlslunda kyr-

ka på väg till Arby(?) (i årsgångssyfte). Han fick då höra benrangelsskrammel bakom sig. Dock vände han sig ej om. Benranglet gick om honom och visade sig då vara starkt skinande och strålande. När Femstyng kom till en bro över ån (finns i verkl.), försvann plötsligt benranglet, för det kan ej gå över broar. Men när Femstyng var mitt på bron, fattades han av osynlig kraft och kastades i vattnet. Han kom emellertid upp igen. Gick även året efter men fick aldrig se suggan. Femstyng är nyligen död.

Anny Janssons mormor, Ingrid Maria Olsson, bor i Hundshyltan, Påryd, och lär veta mer om detta och mycket annat.

Femstyng kunde göra pengar av flugor och för-
vända syn på folk. Kunde också göra sig osynlig.

I Påryd vet dom allt möjligt.

Göra pengar.
Förvända syn
på folk.

Bergtagen.

Brudhyltan i Arby socken har sitt namn av följande. I Kettilhult bodde en flicka, Karin. Hon blev i Anny Janssons mors farmors tid bergtagen i ett berg, Kenaberget (finns i verkl.) och satt där hos trollen i fem år. Hon kunde emellertid gå hem till sina släktingar i trädgården, men hon kunde ej gå in i huset. Om någon ^{förde} ~~XXXX~~ vid henne, försvann hon och kom i berget igen. Efter de fem åren kom hon och talte om, att hon skulle gifta sig med trollet. Hon bad dem befria henne, när hon med trollföljet (brudföljet) på flyttningsfärd till ett annat berg skulle rida över Brudhylltsbron. De skulle göra på följande sätt: Med prästen skulle de kl. 12 på natten infinna sig vid bron. Alla trollen (och flickan) voro emellertid likadana, så flickan skulle som igenkänningstecken låta betslet falla på sin häst, när de kom

till bron. Då skulle prästen passa på och rycka henne av hästen, svepa henne i sin kappa och läsa Fader vår. Då förlorade trollen sin makt och försvunno.

Detta gjordes, och Karin levde sen i många år, men blev aldrig klok mera.

4

4.

Spökeri.

Båtsman Svala från Svalhult i Karlslunda upplevde nedanstående. På färd med ett svenskt örlogsfartyg hände en natt, att hela skeppet stannade. Så kom en liten gubbe upp och frågte Svala, om han hette Svala och var från Svalhult. Jo, de var han. Då bad gubben honom, när han kom hem, lösa hans (gubbens) hundar, som stod bundna i Svalhultsberget. Gubben hade glömt dem, när han flyttade därifrån. Svala skulle få allt, som var i berget. Så försvann gubben och skeppet fortsatte. När Svala kom hem, gick han till berget, där det öppnade sig en port, och han blev varse hemska hundar, viftande med svansen. Vidare såg han, att allt där inne blänkte och särskilt en guldspinnrock. Han tordes ej lösa hundarna utan gick hem för att hämta folk. När de kommo tillbaka, fanns ej spår av port eller hundar. - Svala levde länge. Detta är sannt enligt samma mormor.

Skriv endast på denna sida!